

L'ANEQUET LLEIG

Com cada estiu, la Senyora Ànega es va posar a covar els ous i totes les seves amigues del corral volien veure els seus aneguet, que sempre eren els més bonics de tots.

Va arribar el dia en què els aneguets van començar a obrir els ous a poc a poc i tots es van reunir al voltant del niu per veure'ls per primer cop.

Un a un van anar sortint fins a sis preciosos aneguets; però hi havia un ou, el més gran de tots set, que encara no s'havia obert.

Al cap de poc temps, l'ou es va començar a trencar i va sortir un ànec somrient, més gran que els seus germans, però... sorpresa! Era molt més lleig que els altres sis...

La Senyora Ànega es moria de vergonya per haver tingut un aneguet tan lleig i el va apartar amb l'ala mentre cuidava els altres sis. L'aneguet es va quedar molt trist perquè es va adonar que allà no el volien. Cap aneguet no volia jugar amb ell ni ser el seu amic. El trobaven massa lleig.

Van passar els dies i el seu aspecte no millorava, al contrari, empitjorava, creixia més ràpid que els altres i era molt prim.

L'aneguet va decidir que havia de buscar un lloc on pogués trobar amics que de veritat el volguessin. I un matí, molt aviat, va fugir per un forat de la tanca.

Va arribar a una altra granja on una vella el va recollir, però la vella era malvada i només el volia per menjar-se'l.

Va venir l'hivern i l'aneguet lleig quasi morí de gana, ja que havia de buscar menjar entre el gel i la neu i havia de fugir dels caçadors.

Al final, però, va arribar la primavera i l'aneguet va passar per un estany on va trobar les aus més belles que mai havia vist fins aleshores, els cignes. Eren elegants i es movien amb molta distinció.

Com que no hi tenia res a perdre s'hi va apropar i els va preguntar si podia banyar-se amb ells.

Els cignes li van respondre:

—Doncs, és clar que sí, ets un dels nostres!

I l'aneguet va dir enfadat:

—No us mofeu de mi! Ja sé que sóc lleig!

—Mira el teu reflex a l'estany i veuràs que no et mentim —van respondre els cignes.

Llavors es va quedar meravellat. Durant el llarg hivern s'havia transformat en un cigne preciós! Aquell aneguet lleig ara era el cigne més blanc i elegant de tots els que hi havia a l'estany.

Així fou com l'aneguet lleig es va unir als seus i va ser feliç per sempre amb els nous amics.

I vet aquí un gat, vet aquí un gos, aquest conte ja s'ha fos.

Hans Christian Andersen

El llibre «L'aneguet lleig» forma part de la caixa:

Contes de la Duna (Educació Infantil). Producció: Didàctics.

Il·lustració: Gibet Ramon.